

[Arne Larsen.]

overtrædelse af byggelovgivningen. Tidligere ordførere har jo været inde på de uensartede straffe, og at bøderne mange gange ikke står i rimeligt forhold til den økonomiske gevinst, som lovovertræderen har opnået. Men vi har afstået fra at stille ændringsforslag i tillid til, at den behandling, som problemet nu er underkastet i straffelovrådet, vil føre til mere ensartede afgørelser og til bødestørrelser, som kan få en langt større præventiv virkning end den, vi er vidne til i dag.

Med disse korte bemærkninger skal jeg anbefale de stillede ændringsforslag og lovforslagets overgang til tredje behandling.

Sigsgaard: Udvalgsbehandlingen har ikke givet mig anledning til at ændre stilling til lovforslaget; jeg synes fortsat, det er et udmærket forslag. Men ved første behandling var jeg inde på et par spørgsmål, hvoraf jeg ikke fik noget svar på det ene.

Det første var faktisk mere end henstilling end et spørgsmål, en henstilling til ministeren om, at der snarest blev gennemført den gennemgribende revision og sammenarbejdning af landsbyggelov og byplanlov, som har været bebudet i snart mange år, og det lovede ministeren.

Derefter spurgte jeg, om ministeren ikke fandt, at tiden snart var inde til, at landsbyggeloven også kom til at gælde for København, hvor man som bekendt har en særdeles forældet byggelov i dag. Det fandt ministeren ikke mulighed for at kommentere på daværende tidspunkt, men jeg håber, at han i dag kan gøre en kort bemærkning om det spørgsmål.

Jeg spurgte ved første behandling, om ikke det ville være hensigtsmæssigt, om udvalget kiggede lidt nærmere på de bestemmelser, der foreslås under nr. 10 om indskrænkninger i kontrollen med byggearbejder. Jeg kan være ganske enig i, at der kan være byggearbejder af så beskeden betydning, at kontrollen bør indskrænkes. Nu forstår jeg, at udvalget ikke har set på det

spørgsmål — det fremgår i hvert fald ikke af betænkningen — og jeg skal så nøjes med at henstille til ministeren, at det ganske klart bliver præciseret over for kommunerne, hvilke arbejder det kommer til at dreje sig om, sådan at der ikke kan herske tvivl, og sådan at det virkelig kun bliver ganske små og betydningsløse arbejder.

Det er et fremskridt, at amtsrådene nu får indflydelse på sommerhusudviklingen rundt omkring. Jeg stillede også ved første behandling det spørgsmål, om det var tilstrækkeligt blot at give dem mulighed for at gribe regulerende ind over for sommerhusbebyggelsen. Jeg er ikke så sikker på det. Det kan jo også komme til at betyde, at vi i visse egne af landet får en udmærket regulering af sommerhusbebyggelserne, og i andre egne af landet sker der måske ikke så forfærdelig meget, så på et eller andet tidspunkt kommer vi måske nok til at skride til en stramning af bestemmelserne her. Men det bliver der altså ikke mulighed for i denne omgang.

Jeg har til sidst et spørgsmål til et af ændringsforslagene, ændringsforslaget under nr. 1, hvorefter amtsrådet, inden det skrider til ekspropriation, skal forhandle med den primærkommune, det drejer sig om. Jeg synes ikke, det helt klart fremgår — eller også har jeg overset det — hvad der skal ske i det øjeblik, amtsråd og primærkommune ikke kan blive enige. Amtsrådet siger: den og den institution må nødvendigvis ligge i denne eller hin kommune, den pågældende kommune siger: vi vil under ingen omstændigheder have den. Men når hele den overordnede planlægning tyder på, at her må institutionen altså ligge, må jeg fortsat gå ud fra, at amtsrådet har mulighed for at ekspropriere, sådan at institutionen bliver placeret i overensstemmelse med amtsrådets beslutning.

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil gerne takke udvalget for en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget, og jeg vil også gerne takke for den tilslutning, som de stil-